

## ***Το Λύκειο***

..... Αυτή η διαπίστωση θα μου κόβει την ανάσα μέσα στο χρόνο. Θα απωθώ το ΓΙΑΤΙ. Λόγω βίας και εξ' ανάγκης. Ζω μέσα στην αβεβαιότητα, χωρίς καμία απολύτως σιγουριά. Τον Σεπτέμβριο γράφομαι στο λύκειο της Αθήνας. Στις αρχές της χρονιάς μετά την προσευχή ο ηλικιωμένος λυκειάρχης μου διακόπτει τους πρωινούς νυσταγμένους ρεμβασμούς. Ανακοινώνει ότι μια μαθήτρια αυτοκτόνησε. Ότι πήδηξε από την ταράτσα του σχολείου. Μας δείχνει κι ένα σύνθημα στον τοίχο του σχολείου. Μια φράση του Νίτσε. Αυτή το έγραψε μας λέει. Ψέματα σκέφτομαι. Μας φοβίζει. Την επόμενη χρονιά μας διδάσκει Χημεία. Ένας αγέλαστος, κακεντρεχής, αδύναμος και γερασμένος άντρας. Με σηκώνει στον πίνακα να λύσω μιαν εξίσωση. Λύνω την εξίσωση σωστά. Πριν κάνω την τελευταία απλοποίηση φωνάζει - στη θέση σου. Του λέω το ξέρετε ότι η εξίσωση είναι σωστή. Ο λυκειάρχης μου φέρνει στο νου ένα απόσπασμα από το βιβλίο *Ένα παιδί μετράει τ' άστρα* του Μενέλαου Λουντέμη... *‘Ο Μέλιος χάθηκε μες τα σοκάκια. Οι φωνές του γυμνασιάρχη τον κυνηγούσαν ακόμη και πέρα, ως τις απάνου γειτονιές. Εκεί ψηλά δεν υπήρχαν άνθρωποι με κολάρα, άνθρωποι με γυαλιά – όλα εκείνα που χρόνια τώρα τρέχανε το κατόπι του σα λύκοι. Εκεί πάνω ήταν άνθρωποι κουρασμένοι, φτωχάνθρωποι με ζαρωμένα κούτελα, γυναίκες κακοζώητες με άπλυτα μωρά στην αγκαλιά’*. Στο μάθημα των Νεοελληνικών αναλύουμε το δημοτικό ποίημα *Του νεκρού αδελφού* και θυμάμαι τις ιστορίες της Μητέρας και των άλλων. Στις εθνικές σχολικές γιορτές τραγουδάμε το *Ένα παλληκάρι είκοσι χρονώ* και θυμάμαι τις ιστορίες της Μητέρας. Σκέφτομαι ότι ωραία θα ήταν να είχα στ' αλήθεια έναν δικό μου αδελφό. Να με φυλάει απ' όλους αυτούς. Η καθηγήτρια των καλλιτεχνικών μας ζητάει να ζωγραφίσουμε τον Χριστό. Σκιτσάρω το πορτραίτο ενός ξανθού Χριστού. Το πρόσωπο του είναι περισσότερο γλυκό παρά βασανισμένο. Μετά το διάλλειμα έχει εξαφανιστεί το μπλοκ ζωγραφικής. Ψάχνουν τους σχολικούς σάκους. Πουθενά. Νιώθω μια μουδιασμένη μα και οικεία ανησυχία. Μήνες μετά βλέπω το σχέδιο μου καρφιστωμένο στον τοίχο του καθιστικού μιας φίλης. Γιατί την ρωτώ. Επειδή μπορώ μου λέει. *Όλα σε βάθος χρόνου γίνονται επειδή μπορούν* .....

## ***Αφιξη στο νησί***

1986. Μετακομίζω στο νησί εσπευσμένα για να προλάβω την έναρξη των μαθημάτων της σχολικής χρονιάς. Ο άντρας μου παραμένει στην Αθήνα. Δουλεύει σε ένα γραφείο, δίνει μαθήματα στο Πανεπιστήμιο, και επισκέπτεται τη νέα μητέρα του που αργοπεθαίνει από λευχαιμία. Η

Μητέρα κατεβαίνει για λίγο για να μου κάνει παρέα. Να με βοηθήσει με την μετακόμιση. Γνωρίζει όλους όσους γνωρίζω. Αποκτά φιλικές σχέσεις με όλους όσους με πλησιάζουν και επαφές με τον εργοδότη μου, τον ιδιοκτήτη του σπιτιού, τους γείτονες. Κάποιος νεοφερμένος συνάδελφος περαστικός από το νησί περνάει συχνά από το σπίτι για φαγητό ή για καφέ. Μετά ενώ εγώ διορθώνω τετράδια ή συγυρίζω την κουζίνα αυτός παίζει με το κουτάβι που μου χάρισε ο άντρας μου και κουβεντιάζει με την Μητέρα. Πίνουν καφέ. Παρακολουθούν τηλεόραση.

Είμαι φοιτήτρια. Δουλεύω σε κάποιους γνωστούς μιας θείας στον Άγιο Ανδρέα. Πρέπει να πάω στη δουλειά κι έχω αργήσει. Δεν έχω χρήματα για ταξί. Κάνω ωτο στοπ. Ένα καμπριολέ αυτοκίνητο σταματά. Δύο νεαροί άντρες μου γνέφουν να μπω. Διστάζω μα βιάζομαι. Αναπτύσσουν ίλιγγιώδη ταχύτητα ενώ με βομβαρδίζουν με ερωτήσεις. Απανωτές. Επιθετικές. Η λέξη *ανάκριση* παίρνει σχήμα στο μυαλό μου. Είμαι έτοιμη να βάλω τα κλάματα. Τους παρακαλώ να με αφήσουν να κατέβω. Συνεχίζουν τις ερωτήσεις. Με ρωτάνε αν φοβάμαι. Μου λένε ότι μπορούν αν θέλουν να με ρίξουν σ' ένα χαντάκι. Φωνάζουν. Γελάνε. Επιτέλους σταματάει το αυτοκίνητο. Επειδή δεν είπες ψέματα. Επειδή γνωρίζουμε τον πατέρα σου και το θείο σου μου λένε.

Εφηβεία. Κάποιος άλλο νεαρός άντρας με παίρνει επίμονα από πίσω. Αγνοεί τη δυσφορία μου. Κάποια μέρα με ακολουθεί ως το σπίτι. Μπαίνει μαζί μου στο ασανσέρ. Γνωρίζει ήδη τον Πατέρα.

Παρατηρώ τη Μητέρα και τον άντρα από κάποιαν απόσταση. Νιώθω ότι πάλι γίνονται πράγματα ερήμην μου. Για μένα, χωρίς εμένα. Χωρίς την συγκατάθεση μου. Δεν μπορώ όμως να τα κατονομάσω. Να τα προσδιορίσω επακριβώς. Αρχίζω να ανυπομονώ να φύγει η Μητέρα. Πρέπει να βρω τρόπο να της το πω.